

ศรินดา เสริฐพรรณิก 2551 : การวางแผนงานการซ่อมบำรุงอากาศยานโดยเทคนิควิถีวิกฤติ
ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการวิศวกรรม) สาขาการจัดการวิศวกรรม ภาควิชา
วิศวกรรมอุตสาหการ ปรธานกรรมการที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์พิภพ ลลิตาภรณ์, วศ.ม.
183 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์การนำเทคนิควิถีวิกฤติมาประยุกต์ใช้ในโครงการซ่อมบำรุง
อากาศยานในระดับการซ่อมบำรุงขั้น โรงงาน C4-Check เพื่อวิเคราะห์หาสายงานวิกฤติ ปรับปรุง
ระยะเวลาการซ่อมบำรุงและลดการจัดทำงานล่วงเวลาที่ไม่จำเป็นลงจากเดิมเพื่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุด
ผลการศึกษา พบว่า ได้เกิดสายงานวิกฤติ 6 กลุ่ม ได้แก่ 1). กลุ่มงานภายในห้องโดยสาร 2). กลุ่มงาน
ภายในห้องโดยสารบริเวณห้องน้ำ 3). กลุ่มงานพื้นเครื่องบินบริเวณพื้นที่เก็บสัมภาระด้านท้ายเครื่อง 4).
กลุ่มงานปีกเครื่องบินบริเวณเครื่องยนต์ 5). กลุ่มงานปีกเครื่องบินบริเวณระบบน้ำมันเชื้อเพลิง และ 6).
กลุ่มงานปีกเครื่องบินบริเวณชายหลังปีก โดยใช้ระยะเวลาการทำงานทั้งหมด 31 วัน และสามารถปรับปรุง
ลดระยะเวลาการซ่อมบำรุงลงจนเหลือ 27.3 วัน โดยที่มีแนวทางเลือกการเร่งระยะเวลาการซ่อมบำรุง 3
แนวทางเลือก ดังนี้ แนวทางที่ 1 การเพิ่มระยะเวลาการทำงานล่วงเวลา แนวทางที่ 2 การเพิ่มจำนวนคน
และแนวทางที่ 3 การเพิ่มจำนวนคนและเพิ่มระยะเวลาการทำงานล่วงเวลา จากแนวทางเลือกทั้ง 3
สามารถจัดทำเป็นแผนทางเลือกเพื่อหาทางเลือกที่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุด ผลที่ได้จากวิธีการ
ปรับปรุงดังกล่าวส่งผลให้ลดจำนวนการจัดทำงานล่วงเวลาลงจากเดิมที่เป็นอยู่ได้